

geretforsamlingen. Det er da ogsaa det, der allerede er sket. Som den højtærede Udenrigsminister har nævnt, har specielt de tre nordiske Riger, Danmark, Norge og Sverige, allerede paa den første Delegeretforsamling stillet positive Forslag til Ændringer i Pagten; og de Protokoller, som nu i Efteraaret blev vedtaget ved den anden Delegeretforsamling, og som her foreligger til Ratifikation, er for en stor Del Resultater af disse Bestræbelser fra de smaa Magters Side paa at forbedre Forbundspagtens Bestemmelser. Resultaterne er ganske vist ikke store; men det er jo ogsaa kun en Begyndelse, og det forekommer mig, at blot det, at der er blevet taget Hensyn til de smaa Magters Anskuelse ved Afgørelsen af mellemfolkelige Spørgsmaal, er et Fremskridt, som man maa hilse med Glæde.

Efter den Gennemgang, som den højtærede Udenrigsminister har foretaget af Protokollerne, vil der ikke være nogen Anledning til at komme nærmere ind paa Enkeltheder i disse, og det saa meget mindre, som der heller ikke kan være Tale om at foretage Ændringer i det vedtagne. Der er kun Tale om, hvorvidt Danmark skal ratificere Protokollerne eller ikke; og da de alle sammen maa anses for Forbedringer af Forbundspagtens Bestemmelser, skal jeg med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale det høje Ting at give sit Samtykke til, at disse Protokoller bliver ratificeret.

Bramsnes: Det er glædeligt, forekommer det mig, at vi ved Behandlingen af dette Spørgsmaal kan notere, at det er Initiativ og Indsats fra de nordiske Lande, ogsaa fra Danmark, der har medvirket stærkt til, at man nu begynder at ændre i Forbundspagtens forskellige Bestemmelser. Vi har her i den danske Rigsdag med Tilslutning af alle Partier vedtaget at ratificere Forbundstraktaten, da dette Spørgsmaal var fremme. Vi gjorde det, selv om vi nok var klare over, at der paa adskillige Punkter kunde ønskes Ændringer; vi gjorde det i det Haab, at det senere skulde lykkes paa Delegeretmøderne i nogen Grad at forme Pagten anderledes paa de Punkter, hvor vi havde særlig Interesse deri sammen med alle de andre smaa Nationer, som tiltraadte Forbundspagten. Det, der nu er sket, er, som det allerede er fremgaaet af den højtærede Udenrigsministers Foredrag, dette, at vi paa enkelte Punkter er naaet et lille Skridt fremad i den Ret-

ning, der var Tale om. Der er vedtaget nogle Ændringer, som søger at skaffe større Plads for en rent retlig Afgørelse af Stridsspørgsmaal mellem Nationerne, end der var tidligere, og der er søgt ved Ændringer i Forbundspagten at give en noget nærmere Udformning af Nationernes Forhold til Anvendelsen af økonomiske Tvangsmidler, et Spørgsmaal, som navnlig kan blive af overordentlig stor Interesse for de smaa Lande. Det er altsaa det, der her er foretaget, foruden de andre Ændringer i den rigtige Retning, som er omtalt.

Det er da med Tilfredshed, at jeg for mit Vedkommende kan anbefale Landstingets Medlemmer at stemme for denne Ratificering, stemme for den, fordi den betyder Fremskridt, men ogsaa fordi den viser, at den Vej, vi mente var aaben for Forbedringer i Pagten, er en Vej, der i hvert Fald kan betrædes. Jeg vil udtale det Haab, at det maa lykkes fremdeles at faa indført Ændringer i Forbundspagten, som gaar i den Retning, vi vistnok alle her i Danmark ønsker, og som vistnok ønskes af de fleste smaa Nationer. Jeg synes, vi har Grund til at glæde os over, at det har vist sig — og jeg haaber, det vil vise sig i Fremtiden —, at smaa Nationer, naar de arbejder klogt og fornuftigt — og det har jeg Indtryk af, at der gøres af de Delegationer, vi sender til Delegeretmøderne —, paa dette Omraade kan opnaa noget til Gavn for de smaa Nationer og dermed til Gavn for samtlige Nationer, der er indtraadt i Folkenes Forbund. Hvis Folkenes Forbund skal blive en virkelig Forbundstraktat mellem alle Nationer og ikke skal være blot en Traktat mellem Stormagterne, maa der i stærkere og stærkere Grad i selve Forbundspagten gives Udtryk for Rettigheder og Indflydelse for de mindre Nationer. Jeg haaber, at Danmark stadig vil fortsætte paa denne Vej, og at de Folk, som faar den Opgave at arbejde videre paa Forbedring af Forbundstraktaten, maa have Held med sig til Gavn for Folkeforbundets videre Udvikling.

Med disse Ord skal jeg anbefale Traktaten til Ratifikation.

Godskesen: Da Forbundspagten omhandler nye og for en stor Del tidligere ikke behandlede Retsforhold, er det ganske naturligt, at der, naar Pagten skal føres ud i Livet, viser sig Trang til Ændringer. Det vilde under alle Omstændigheder være naturligt, men det er her